

OCVIRKI

Šolsko leto 2006/07

Uredniški odbor v letu 2006/2007

ALEN Krajnc
TATJANA Potočnik
ROBERT Murko
METKA A. Beber
VESNA Voglar

Naslovnica:
Tanja Murko
Matej Simonič
Borut Novak
Sara Rozinger
Tanja Ropič
Maruša Topolovec

ŠOLSKA KRONIKA V SLIKI IN BESEDI

Prvi šolski dan

Kostanjev piknik

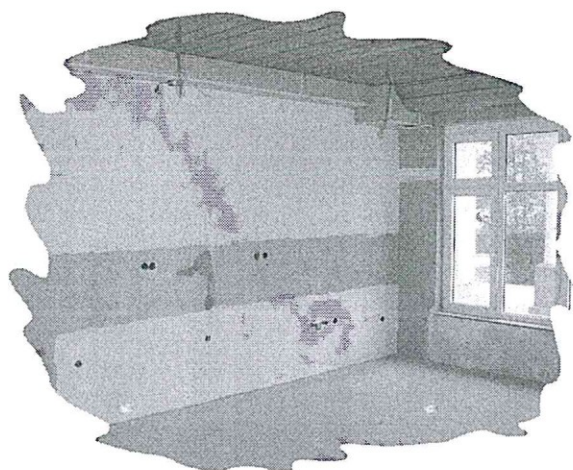

Ob dnevu šole

V šoli v naravi na Rogli...

ŠOLSKA KRONIKA V SLIKI IN BESEDI

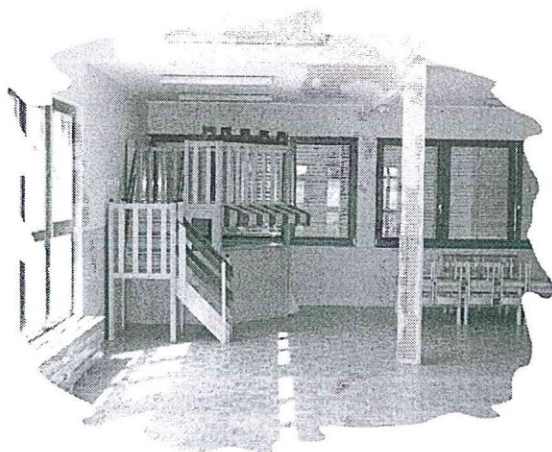
Začetek gradnje vrta

Jesenski kros

Pirati iz Vidma ;)

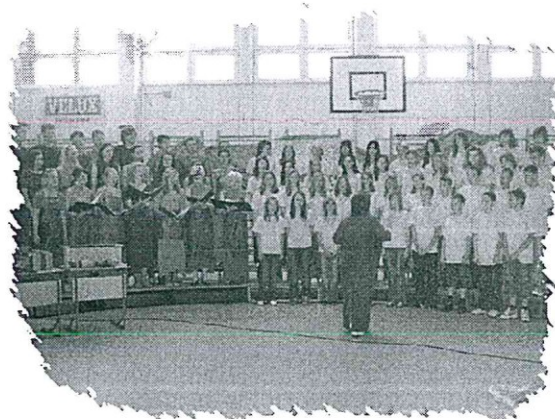
ŠOLSKA KRONIKA V SLIKI IN BESEDI

Vrtec dobiva končno podobo.

Glasbeni večer na šoli...

MPZ OŠ Videm je zapel skupaj z MPZ Osti jarej.

Slovo od devetošolk...

PRIDNI KOT MRAVLJICE**TEKMOVANJA**

Mladi radi tekmujejo, zato so jim največji izziv dejavnosti, kjer se lahko dokazujejo in svoje znanje primerjajo z drugimi.

Že v mesecu septembru so se pomerili v *logiki*. Na predmetni stopnji se je šolskega tekmovanja udeležilo **57** učencev. **17** učencev je osvojilo **bronasta priznanja**, **6** pa se jih udeležilo državnega tekmovanja.

Devetošolci so tekmovali iz znanja *angleščine*. **5** učencev je doseglo **bronasta priznanja**, **3** učenke pa so se uvrstile še na državno tekmovanje.

Na tem tekmovanju sta **Aleksandra Rožman** in **Manuela Forstnerič** osvojili **srebrni priznanji**. Tekmovali so tudi iz znanja *nemščine*. **3** učenke so osvojile **bronasta priznanja**, **Sara Rozinger** in **Aleksandra Rožman** pa sta se z državnega tekmovanja vrnili še s **srebrnima priznanjema**.

Za *Cankarjevo priznanje* se je na šolskem tekmovanju trudilo **8** učenk. **4** so osvojile **bronasta priznanja**, **Špela Chomicki** in **Barbara Čeh** pa sta na državnem tekmovanju dobili še **srebrni priznanji**. Iz *matematike* je tekmovalo **79** učencev od 5./8 do 9. razreda devetletke. **24** jih je osvojilo bronasta priznanja, **Andreja Murko** pa je na področnem tekmovanju osvojila še **srebrno Vegovo priznanje**.

27 učencev se je udeležilo tekmovanja iz *kemije* za *Preglovo priznanje*. **Bronasta priznanja** je osvojilo **11** učencev, na državno tekmovanje pa se jih je uvrstilo **6**.

Tekmovali so tudi ljubitelji *Vesele šole*, in sicer od 4. do 9. razreda. **5** učencev je doseglo **bronasta priznanja**, na medšolskem tekmovanju sta **Monika Škvorc** in **Eva Milošič** dosegli **srebrni priznanji**. **Monika** pa je dobila še naslov **državne prvakinja**.

Iz *zgodovine* je tekmovalo **10** učencev, **5** jih je osvojilo **bronasta priznanja**, **Špela Chomicki** je osvojila **zlato priznanje**, **Tanja Murko** in **Vida Božičko** pa **srebrno**. Tudi *fiziki* so tekmovali, in sicer za *Štefanovo priznanje*. **3** učenci so osvojili **bronasta priznanja**, **Luka Škvorc** in **Borut Novak** sta se uvrstila na področno tekmovanje, kjer je **Luka** osvojil **srebrno Štefanovo priznanje**.

Likovniki so bili zelo ustvarjalni, saj skoraj ni bilo natečaja, kjer ne bi sodelovali. Niso samo sodelovali, ampak tudi poželi uspehe. Na tekmovanju za *najlepšo novoletno voščilnico* so bile nagrajene:

Vida Božičko, **Karolina Horvat**, **Tina Letič**, **Tamara Duh** in **Anja Širovnik**. Nekateri učenci so nabirali izkušnje na *kiparskem področju*. Na koloniji *Malečnik 2007* so bili aktivni **Andraž Šilak**, **Sandi Vaupotič** in **Luka Škvorc**. Na likovnem natečaju *Poplave* je dobil nagrado **Denis Narat**. Na natečaju *Moj pogled* so bile uspešne **Tanja Murko**, **Sara Trafela** in **Vida Božičko**. Že nekaj let naši učenci uspešno sodelujejo na likovnem in literarnem natečaju *Evropa v šoli*. Na državnem nivoju je za likovno delo dobila priznanje **Tanja Ropič**, **Blanka Kozel** in **Vida Božičko** pa za literarni deli. **1. mesto** na medobčinskem tekmovanju *Kaj veš o prometu* so dosegli: **Mihael Hrženjak**, **Jure Horvat**, **Blaž Zemljak**, **Marko Jazbec** in **Alen Krajnc**.

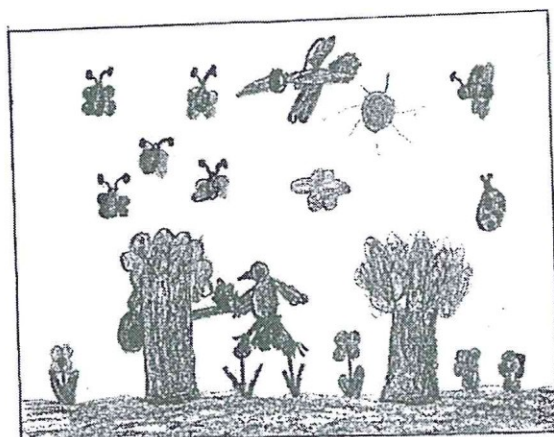
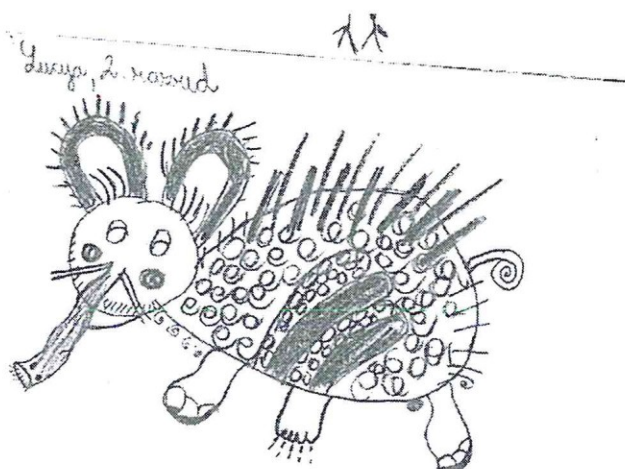
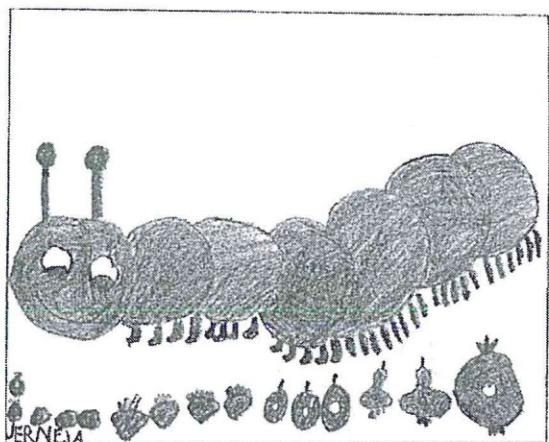
Jana Vaupotič je bila najuspešnejša na šolskem tekmovanju *Raziskovanje okolja Evrope*, zato se je uvrstila na državno tekmovanje, kjer je dosegla **14. mesto**. V letošnjem šolskem letu so se učenci in mentorici lotili raziskovalne naloge *S turizmom gradimo mostove*. Na medobčinskem tekmovanju so osvojili **zlato priznanje**. To so bili učenci: **Maruša Topolovec**, **Sara Rozinger**, **Tanja Ropič**, **Patricija Bračič**, **Špela Chomicki**, **Arne Korsika**, **Jure Horvat**, **Nastja Habjanič**, **Blaž Zemljak** in **Alen Krajnc**.

PRIDNI KOT MRAVLJICE

Za šport je na naši šoli iz leta v leto večje zanimanje. Učenci se udeležujejo športnih tekmovanj na vseh področjih. Z mnogih se vrnejo s pokali, priznanji, medaljami. Na medobčinskem prvenstvu v *odbojki* so mlajše pionirke dosegle **4. mesto**. Zelo uspešni so bili naši učenci v krosu. Učenci 9. razreda in učenci 7. razreda so dosegli ekipni **1. mesti**. Tudi učenke 8. razreda so zasedle ekipno **1. mesto**. **Stojan Muršek** je na tem prvenstvu pristal na **2. mestu**, **Igor Cafuta in Matjaž Brlek** pa na **3. mestu**. Zelo uspešni so bili naši učenci v *atletiki*. Na medobčinskem prvenstvu je **Andrej Novak** v *suvanju krogle* zasedel **1. mesto**, **Aleksander Trep** je bil v *teku na 300 m* **1.**, **Aleksander Ivančič** je v *teku na 60 m* zasedel **3. mesto**, **Igor Cafuta** pa v *teku na 1000 m* **4. mesto**. Na področnem tekmovanju za *atletski pokal* je **Aleksander Trep** v *teku* zasedel **1. mesto** in se uvrstil na državno prvenstvo. Na državnem prvenstvu je dosegel **5. mesto**. **Andrej Novak** pa je v *suvanju krogle* zasedel **5. mesto**.

Na medobčinskem tekmovanju v *malem nogometu* so naši učenci dosegli **1. mesto** in se uvrstili na področno tekmovanje. Na državnem tekmovanju z mobilnimi roboti **ROBOsled 2007** sta dosegla **3. mesto** **Matej Simonič in Borut Novak**.

Povzela Tanja Potočnik

VID, 1.R

PRIDNI KOT MRAVLJICE

ZAKLJUČEK BRALNE ZNAČKE

Pred 41 leti smo na naši šoli prvič podelili bralno značko. Takrat jo je osvojilo 17 učencev. V kroniki smo lahko prebrali, da so tedaj učenci odgovarjali na določena vprašanja celo pred komisijo. Danes se o prebrani knjigi, ki si jo lahko sami izberemo, pogovarjamo z mentorico. Na razredni stopnji je v tem šolskem letu bralno značko osvojilo 120 učencev, na predmetni pa 87. Zaključna prireditev je bila letos drugačna, kot smo bili navajeni. Bralci predmetne stopnje smo se odpeljali v Ingoličeve kraje. Najprej smo si v Slovenski Bistrici ogledali nekaj stalnih zbirk v tamkajšnjem gradu, obiskali osrednjo knjižnico dr. Josipa Vošnjaka, nato pa nadaljevali pot še v Spodnjo Polskavo, kjer smo videli pisateljevo rojstno hišo, na grobu pa smo prižgali še svečko. Po tem obisku nam je pisatelj, po katerem se imenuje naša bralna značka, še bližji. Za najmlajše pa smo v goste povabili igralke Mini teatra iz Ptuja s prisrčno igrico Strašilo Motovilo. Obojim bo dan ostal v lepem spominu.

Mentorica: Tanja Potočnik

Gledališki krožek

V gledališkem krožku OŠ Videm v letu 2006/07 aktivno deluje 28 učencev. Zaradi številčnosti smo se razdelili v dve skupini – mlajšo, v kateri je 8 učenek 2. razreda, ter starejšo, v katero je vključenih 20 učencev 3., 4. in 5. razreda. Po začetnih improvizacijskih vajah sta obe skupini pričeli z izbiro primerne besedila za uprizoritev. Mlajši so se odločili za prisrčno igrico o prijateljstvu z naslovom **Modri cvet**, starejši pa za vsem znano in večno lepo pravljico igrico **Sneguljčica**. V krožku z veseljem sodelujeta tudi učenki 7. razreda Eva in Urška, ki vestno pomagata pri tehnični izvedbi. Scena, kostumografija in glasbena oprema je skupno delo vseh članov.

Ob koncu šolskega leta smo naše delo predstavili učencem, staršem in ostalim obiskovalcem. Z igrico Modri cvet bomo pozdravili tudi bodoče prvošolčke. Tako kot že nekaj preteklih let načrtujemo ponovitev predstav v prazničnem decembru v »Cuker jami.«

Upamo, da bosta predstavi obiskovalcem všeč, saj smo vanju vložili veliko truda. Če pa bomo koga z njimi navdušili, se nam lahko drugo leto tudi pridruži!

Mentorica: Biserka Selak

Slovenski knjižnično–muzejski kviz

Na pobudo Ministrstva za kulturo je bil osnovan Slovenski knjižnično–muzejski kviz, ki ga je pripravljala skupina bibliotekark, pedagoginj in kustosinj, organizacijo pa je prevzela Knjižnica Otona Župančiča v Ljubljani. Kviz je obravnaval našo kulturno dediščino, in sicer »spominske hiše« znamenitih Slovencev in Slovenk z različnih področij. Za reševanje tega kviza se je odločilo tudi 20 učencev naše šole. Test so reševali s pomočjo spleta, knjig, razgovora z učitelji. Reševanje je bilo povezano tudi z obiski knjižnic, muzejev, galerij, spominskih hiš. Reševalci so morali zbirati tudi žige teh kulturnih ustanov. Učence je reševanje kviza pritegnilo, saj so razen zabave pridobili še mnogo novega znanja.

Mentorica: Tanja Potočnik

PRIDNI KOT MRAVLJICE**The power of images in our life**

V tem šolskem letu smo se udeležili mednarodnega projekta. Potekal je preko Etwinnga, pri njem pa smo sodelovale tri učenke iz 8. razreda: Špela Chomicki, Tjaša Podgoršek in Barbara Čeh, z mentorjema Aleksandro Skuk ter Robertom Murkom. Sodelovali smo s športno gimnazijo s Poznana. Pogovarjali smo se preko msn-ja, pri katerem smo uporabljali tudi spletno kamero in mikrofonski sistem. Drug drugemu smo se predstavili tudi s predstavitev nas in naše države na elektronskih prosojnicah. Pogovarjali smo se o praznikih, kako jih praznujemo, o hišnih ljubljenskih ter o varni rabi interneta. Naš mentor je naše delo predstavil v Bruslju. Skupaj pa smo v Ljubljani predstavili svoje delo in videli še predstavitve drugih projektov. Na enem izmed zadnjih pogovorov pa so nas Poljaki povabili, naj si ogledamo Poznan in njihove običaje ter se mogoče še bolj spoprijateljimo.

Barbara Čeh, 8. a

KONCERTNI VEČER

Tudi letos smo učenci otroškega in mladinskega pevskega zbora OŠ Videm pripravili pester glasbeni večer. Tokrat smo v goste povabili še mladinski pevski zbor Osti jarej. Tega smo bili še prav posebno veseli, saj večina pevcev, vključno z zborovodjem Dejanom Rihtaričem, izhaja iz naše šole, iz naših pevskih vrst. Najprej so se predstavili pevci otroškega pevskega zbora ter zapeli nekaj pesmi. Ob zadnji pesmi so jih spremljali člani orffa. Zatem smo se predstavili člani mladinskega pevskega zbora. Po nekaj pesmih je sledil svečan trenutek, kajti med nami so bile zadnjič naše devetošolke, ki so osem let pridno obiskovale vaje, nastopale na koncertih, revijah, šolskih proslavah in drugje. Zborovodkinja jim je razdelila diplome in nageljčke. Pravzaprav jih je bilo malo – bile so izbranke. Z učiteljico so še zadnjič skupaj zapele. Nato smo oder prepustili članom mešanega mladinskega zbora Osti jarej. Njihovo petje je bilo nepozabno. Glasbeni večer smo popestrili še z branjem humoresk iz knjige Jaz osel. Presenečenje večera sta bili dve skupni pesmi našega mladinskega zbora in gostov.

Vse, ki pojemo v različnih zborih, družijo pesem. Radi jo imamo, saj prav ona naredi svet lepši, prijaznejši, boljši... Polni nam naša srca in plemeniti duha. Mnogo lepih doživetij ostaja skritih v naši pevski sobi in v nas samih. Danes že vemo, da velika žrtev prinese še večji občutek zadovoljstva. Do tja pa je dolga pot naporov, odrekanj, trdega dela, discipline, volje, predvsem pa ljubezni do petja.

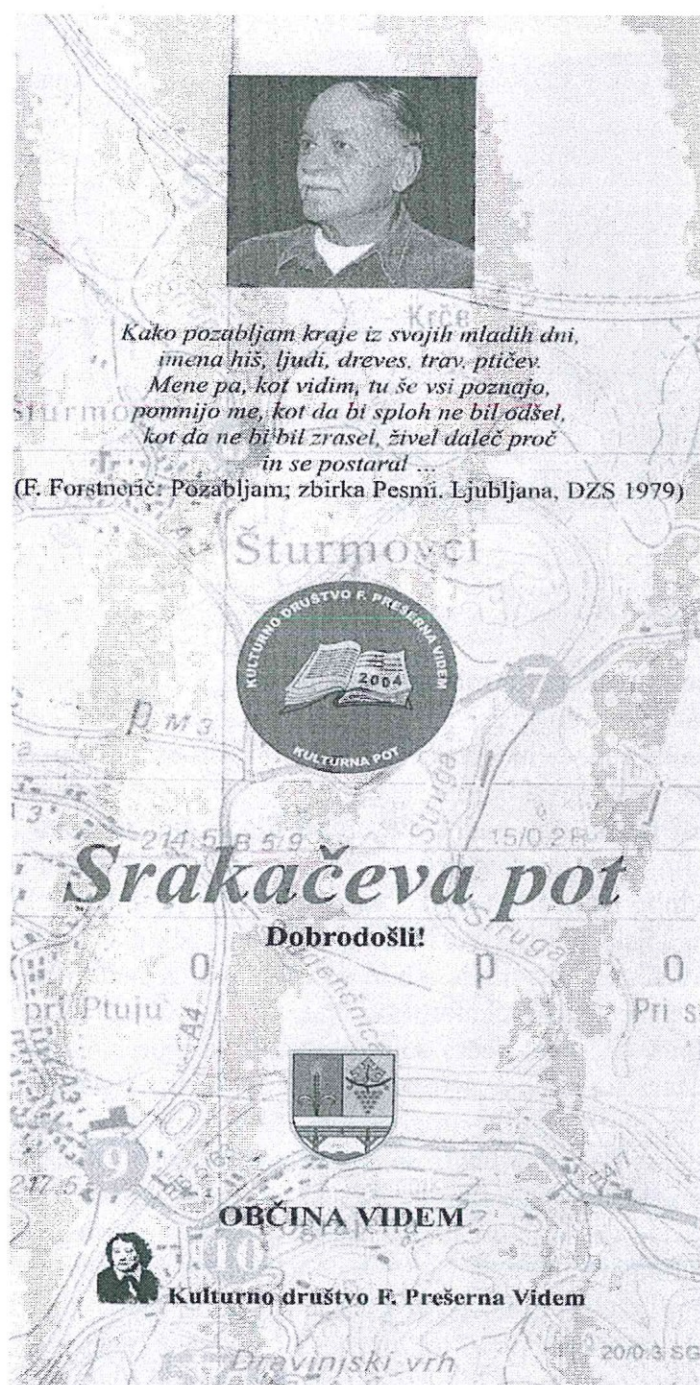
Vsem, ki ste to prebrali, želim obilo lepih trenutkov. Če se vam zahoče, nikar ne oklevajte, zapojte. Videli boste, da deluje. Pomiri, razveseli, čudežno nagovarja. Samo dopustiti in verjeti je treba.

Alen Krajnc, 7. b

FRANCETU FORSTNERIČU V SPOMNIN

Smrt našega rojaka, pisatelja, pesnika in novinarja gospoda Franceta Forstneriča je tudi učence naše šole presenetila. Čeprav smo ga videvali le kdaj pa kdaj na kakšni kulturni prireditvi v kraju, na pokopališču ali v Halozah, smo ga vzeli za svojega in bili ponosni nanj. Njegov Srakač bo večno živel med nami in nas spominjal, kako so otroci v naših krajih nekoč preživljali otroštvo. Po Srakačevi poti, ki so jo pred leti skrbno označili člani kulturnega društva Videm, se bomo še velikokrat podali in ohranjali spomin na pisatelja.

(Uredniški odbor)

MLADI UMETNIKI

Obisk

Nekega jutra se je mala miška odločila, da obišče babico. Vprašala je mamico, ali ji dovoli. Potem se je hitro odpravila na pot. Med potjo ji je nabrala šopek dišečih rožic. Babica se je šopka zelo razveselila.

Jerneja Burg, 1. razred

Modra kapica

Nekoč je živela Modra kapica. Večkrat je hodila v gozd po jagode. Nekega dne se je izgubila. Našli so jo štirje palčki. Odslej je živela pri njih in skrbela zanje. Spet je hodila v gozd po jagode. Nekoč je srečala volka. Ta jo je požrl. Palčki so našli volka in so takoj vedeli, kaj se je zgodilo. Šli so po kraljeviča, ki je rešil Modro kapico. Odpeljal jo je na svoj grad. Zraven je vzel tudi palčke. Srečno so živeli do konca svojih dni.

Rok Simonič, 1. razred

Sem Žogica Nogica

Nekega dne sem prišla v hišo babice in dedka. Bila sem zelo lačna. Dedek in babica sta mi šla po kruh in mleko. Razbila sem vazo. Zmaj me je odnesel k svojim mladičem. Zmajčki so me metali po zraku. Dedek in babica sta me rešila.

Nuša Štrafela, 2. a

Sem Žogica Nogica

Prišla sem k babici in dedku. Lačna sem bila. Prišla sem z nogometnega igrišča. Razbila sem vazo. Skakala sem po mizi.

Nina Duh, 2. a

Žogica Metka

Nekoč je živela Žogica Metka. Žogica Metka je imela dedka in babico. Babica in dedek sta zaspala. Žogica Metko je odnesel zmaj. Babica in dedek sta jo iskala. Končno sta prišla k zmaju. Rekla sta, naj da Žogico Metko nazaj. Zmaj je dal Žogico Metko nazaj in so šli vsi veseli domov.

Nina Osenjak, 2. b

Zajec

Naš zajec rad je korenje in deteljico in rad spi. Ko spi, ga lahko božam in ga lahko nosim. Je bel in ima rdeče oči in zato mi je všeč.

Katja Goričan, 2. b

MLADI UMETNIKI**Vijolica pripoveduje**

Sem vijolica Siki. Živim ob reki. Družbo mi dela vrba Faga. Ko mi je dolgčas, se gledava v vodo in se pogovarjava. Zvečer pozno zaspiva in zjutraj se zgodaj zbudiva. Ampak to noč, ko sva spali, je potihoma prišel mož. Mahnil me je s palico, da sem se zbudila. Faga je spala. Mož me je izkopal iz zemlje in me v zemljo zakopal daleč v stran. Faga je bila le drobna pika v daljavi. Bilo je jutro. Fago sem zelo pogrešala. Od nekod je prišel deček. Gledal me je. List sem usmerila proti vrbi. Deček me je takoj razumel. Izkopal me je in me posadil k vrbi. Skupaj sva se pogovarjala do večera.

Špela Turk, 3. a

Pika Nogavička in Sneguljčica

Nekoč sta se Pika Nogavička in Sneguljčica srečali v parku. Sneguljčica je rekla Piki Nogavički, da je umazana, in ji je predlagala, da jo pelje domov in jo obleče in umije. Pika je bila vesela in odšli sta na grad. Princ jo je vprašal, kako ji je ime. Pika je odgovorila, da ji je ime Pika. Sneguljčica jo je oblekla in ji razkazala grad. Prišel je princ in se zaljubil v Piko. Povedal ji je, da je zaljubljen v njo. Poročila sta se in sta srečno živela do konca svojih dni.

Nina Vaupotič, 3. a

Raca – Faca

Raca je dobra Faca, po vodi rada taca.
 Ker noga jo boli, k zdravniku pohiti.
 Stari doktor jo pregleda in predpiše žlico meda.
 Raca jezno zakriči, saj nene grlo me boli.
 Nekaj mi za nogo daj, da grem v ribnik spet nazaj.
 Tam bom srečno čofotala in se žabicam smejala.

Miha Habjanič
 Rok Forstnerič
 Žan Hliš
 Miha Kostanjevec
 3. razred

MLADI UMETNIKI**Janko in Metka**

(poustvarjanje)

Nekega dne se je dobra in prijazna čarovnica izgubila v gozdu. Našla je malo hiško iz kislih kumaric. V njej sta živela hudobna Janko in Metka. Ubogo in lačno čarovnico sta hotela speči za večerjo, vendar je bila zanju predebela. Nista je hotela nahraniti, saj je morala shujšati. Čez nekaj dni, ko je bila že čisto izčrpana, je nad streho kumaric zagledala svojo metlo, ki ji je priletela na pomoč. Usedla se je nanjo in poleteli sta svobodi naproti.

Tomi Merc, 4. b

Kruh proti sovraštvu

Nekoč, v nekem mestu, v neki ulici, je bilo strašno. Vsi odrasli so se sovražili, le otroci so se imeli radi. Ker niso smeli nikamor, jim je bil dolgčas. Naenkrat pa iz radia zaslišijo glas strica Kuharčka. Vabi jih, naj pridejo k njemu in s sabo prinesejo nekaj hrane, ki je ne potrebujejo. Otroci so se toplo oblekli in odhiteli do strica. Bučka je prinesla pet klobas, Mimi eno hrenovko, Cucika 1 kilogram moke, Roža tri kvase in Gašper deset jajc. Vse skupaj so stresli v veliko posodo, stric Kuharček pa je dodal še prašek Protisovražim. Nastalo zmes so odnesli v peč. Ko je iz štedilnika prijetno zadišalo, je bil kruh spečen. Vsak otrok je dobil kos kruha, ki ga je odnesel domov svojim staršem. Ko so ga pojedli, so se vsi imeli spet radi.

Blaž Lesjak, 4. b

Nadležna muha

Nekoč je živela muha, ki ji je bilo ime Nadležna muha. Že njeno ime pove, da je zelo tečna in nagajiva. Imela je sestro, ki je bila nadvse prijazna in ji je bilo ime Prijazna muha. Nadležna muha je svoji starejši sestri vedno ugovarjala in jo prepričevala, naj vsaj malo ponagaja ljudem, vendar je ta ni poslušala.

Nekega dne je Nadležna muha spet šla nagajat ljudem, Prijazna muha pa ji je sledila. Nadležna muha se je ustavila pri gospe, ki se je sončila na ležalniku. Začela jo je žgečkati po podplatih, nato pa se je preselila na obraz. Gospa se je muhe hotela otresti z rokami, to pa jo je še bolj zabavalo. Ker ni prenehala, je gospe prekipelo: »Ti nadležna muha!« Vzela je muholovec in jo hotela ubiti. Skoraj jo je že zadela, ko je priletela njena sestra Prijazna muha in jo rešila. Ko sta sestri muhi leteli domov, zadovoljni, da se je vse srečno končalo, je Nadležna muha vprašala svojo sestro: »Kako je gospa vedela, kako mi je ime?« Prijazna muha se je samo nasmehnila, rekla pa ni nič.

Nina Kmetec, 4. b

MLADI UMETNIKI**Mamino jutro**

Zjutraj mami se zbudi
in svežo kavo privošči si.
Potem še Klaro prebudi,
za zajtrk poskrbi ter se uredi.

Kot vsako jutro se ji tudi zdaj mudi,
ker v službo zamujati lepo pač ni.

Moji mamici se služba imenitna zdi,
saj otroke kot smo mi, zelo rada uči.

Klara Širovnik, 4. a

Muca Maca

Muca Maca belotaca
na potep nam je ušla,
pri sosedu je spoznala
mačka z imenom Murija.

Muca Maca belotaca
srečna zdaj samo predi,
saj v košari
sedem muckov sladko se ji zdaj smeji.

Monika Merc, 4. a

Monika Merc 4.a

Mamica

Mamica, ti si kot rožica,
ki večno živi in zame skrbi.

Ker danes je materinski dan,
pokazala ti bom, kako rada te imam.

Dala ti bom en velik poljub
in en velik objem,
da vedela boš, da tvoja sem.

Eva Milošič, 4. a

MLADI UMETNIKI**Macesen in kostanj**

Kdo v gorah je doma
in pozimi iglice odda?

To sem jaz, macesen zlat,
ki samo poleti sem kosmat.

Kdo v ravnini je doma
in liste ter kostanje ima?
To sem jaz, kostanj mlad,
ki pozimi liste oddam.

Kdo ima trdo in močno deblo,
kdo pa mehko in šibko?
Jaz sem kostanj korenjak
in trdo deblo moja je oblast.

Jaz sem šibek in mehak,
kaj morem, če sem tak.
Tam zgoraj veter vedno pihlja
in me odpihne skoraj do neba.

Monika Škvorc, 5. f

Draga Nina!

(pismo prijateljici)

Pišem ti zato, ker želim, da bi se še bolj spoznali in postali še boljši prijateljici. Takrat, ko sva se na morju spoznali, nisva imeli dovolj časa, da bi se ti dobro predstavila. Nina, rada bi ti povedala, da se imam super, odkar sva se spoznali. Mislim, da bi se morali še kdaj dobiti in skupaj poklepetati. Še sedaj rada plešeš? Tudi jaz nisem pozabila tistega plesa, ki sva se ga naučili, in še sedaj rada plešem. Naj ti povem še to, da je sestra Nina že dobila sobo. Saj veš, da takrat, ko sva se spoznali, še ni imela opremljene sobe. Takrat si rekla, da še ne veš, če boš odlična. Piši mi, kakšna si bila takrat. Še naslov ti bom napisala, da veš, kje me lahko najdeš. Pa še nekaj. Boš prišla na moj rojstni dan, ki bo devetega avgusta pri meni doma? Doma pa sem v Tržcu 1a. Pa odgovori mi, prosim.
Lep pozdrav!

Jana Vaupotič, 5. f

Pomladna hvalnica

Hvalnico pojem pomladi
in z njo njeni čudoviti livadi.
Hvalnico pojem sinički,
majceni, drobceni ptički.

Gledam v sinje modro nebo
in hvalnico pojem metulju,

MLADI UMETNIKI

ki leta s cveta na cvet,
ter tudi marljivi čebeli,
ki vestno nabira cvetni med.

In pojem in pojem
in tekam sem in tja
z vetrom v laseh
in srečo v očeh.

Barbara Krošel, 5. b

Hvalnica pomladi

Hvalnico pojem pomladi,
lepim ptičkom in žarkom sonca,
svetlim oblakom, ki se vrtijo na nebu
in pridnemu čmrlju, ki iz cveta
odnese med do panja.

Hvalnico pojem soncu, njegovim
toplim žarkom, toplemu vetrцу
in prijazni gospe iz sosednjega kraja.

Hvalnico pojem cvetočemu travniku
pisanih rož, raznim metuljčkom
cekinčkom, ki letajo po cvetočih travnikih.

Hvalnico pojem medvedu, ki
pozimi spi in se spomladi zbudi
iz zelo dolgega spanja,
zvončkom, ki zvonijo, a mi jih ne slišimo.

Nina Černezel, 5. a

ŠOLA V NARAVI v Kranjski Gori

V torek, 10. 4. 2007, smo se sedmi razredi odpravili v šolo v naravi v Kranjsko Goro. Ko smo prispeli z avtobusom, smo se namestili v jedilnici doma Kranjska Gora.

Najprej nam je gospa Barbara predstavila vsa navodila in pravila doma. Nato smo vzeli svojo prtljago in si pripravili sobe, v katerih smo bivali naslednje dni. Popoldan smo se razdelili v tri skupine. Naša skupina je popoldan imela že prvo dejavnost. Učitelj Lojze nam je predstavil osnove gornišstva. Nato smo se z učiteljema Lojzetom in Mirom odpravili na strmino. Ko smo prišli nazaj, smo povečerali. Zvečer smo si ogledali Kranjsko Goro, nato pa smo dobili kazensko delo. Sledil je nočni počitek. V sredo zjutraj smo imeli najprej jutranjo telovadbo, nato pa zajtrk. Po zajtrku se je naša skupina odpravila na ogled Zelencev. Bilo je malce naporno, vendar zabavno. Ogledali smo si različna vodovja. Po kosilu pa smo z učiteljico Majo raziskovali bližnjo reko in jezero. Zvečer smo si v športni dvorani Vitranc

MLADI UMETNIKI

ogledali košarkarsko tekmo, kjer smo vsi navijali za tekmovalke iz Kranjske Gore. Zato so te na koncu tudi zmagale. Nato smo šli počivat.

Naslednji dan smo se po jutranji telovadbi in zajtrku z učiteljem Mirom odpravili na bližnje igrišče, kjer smo igrali nogomet ter odbojko. Nato smo šli na kosilo. Po kosilu smo z učiteljico Klavdijo raziskovali gozd. Izvedeli smo zelo zanimiva imena tamkajšnjih rastlin. Ker je bil v četrtek poslovilni večer, smo imeli po večerji predstavitev sob, nato pa smo si ogledali Kekca. Spat smo šli zelo pozno. V petek nam je učiteljica Maja povedala nekaj o rastlinah in zanimivosti o tropskih sadežih. Nato smo se odpravili na ogled Liznjekove domačije. Oskrbnik domačije nam je predstavil domačijo in način življenja v preteklosti.

Po kosilu smo se poslovili od gospe Barbare in gospoda Romana ter se odpravili iz doma Kranjska Gora. Počasi smo se z avtobusom odpeljali proti Vidmu.

V šoli v naravi sem se zelo zabavala. Če bi imela možnost, bi se z razredom ponovno vrnila v Kranjsko Goro.

Barbara Rodošek, 7. a

ŠOLA V NARAVI

Bil je torek, 10. aprila. Na ta dan smo učenci sedmih razredov iz osnovne šole Videm odšli na štiridnevno šolo v naravi v Kranjsko Goro. Ob 7.40 smo se zbrali pred šolo, se prešteli, se vkrcali na avtobus in odpravili na pot. Med potjo smo se veliki pogovarjali, brali vice... vožnja pa se nam je zdela čedalje daljša. Nekje blizu Brnika smo se ustavili, pomalicali, šli na wc... No, čez približno eno uro smo prispeli na cilj. Vsi smo bili radovedni, kakšna je notranjost doma. Najprej smo pokosili, si pospravili oblačila in nato so se začele prve aktivnosti. Sam sem bil v 3. skupini in v torek smo delali na temo: gozd in kamnine. Le-to je trajalo približno do 18.00, nato smo bili prosti do večerje, ki je bila predvidena ob 18.30. Po

MLADI UMETNIKI

večerji smo z Mirom odšli na ogled Kranjske Gore. Potem pa je nastopil čas za spanje. Tako približno so zgledali naši dnevi. No, vsak dan ob 7.30 uri smo imeli telovadbo, nato zajtrk in nato aktivnosti, ki so se vsak dan spreminjale. Npr. v sredo smo se pogovarjali o človeku in rastlinah, popoldne smo se poučili o plezanju in tudi šli plezat in zvečer smo si ogledali košarkaško tekmo med Celjankami in domačinkami. V četrtek smo odšli proti naravnemu rezervatu Zelenci. Tam smo slišali mnogo novega, razburljivega... Popoldne pa nas je čakala enkratna dejavnost: voda, neznana znanka. Tega sicer ni bilo v programu, ampak vsi smo bili mokri, ker smo šli preko reke. Toda splačalo se je - ujeli smo 3 žabe. Ta dan je bil zelo razburljiv. Toda nekaj nas je še čakalo v petek. Ta dan smo se s skupino odpravili na igrišče in imeli športne igre. Hitro je bilo kosilo - vsaj tako se nam zdelo - in nato odhod. Poslovili smo se in se odpravili proti domačemu kraju. Med potjo smo se ustavili v Trojanah.

Ko smo se vrnili na Videm, smo šli domov.

Te šole v naravi ne bom nikoli pozabil. Toda žal mi je, da je bila za nas to zadnja šola v naravi.

Alen Krajnc, 7. b

POPLAVA

Le kaj je to poplava,
sprrašujemo se vsi,
mislimo, da je to zmešnjava
in se le malokrat zgodi,
a vendar temu tako ni.

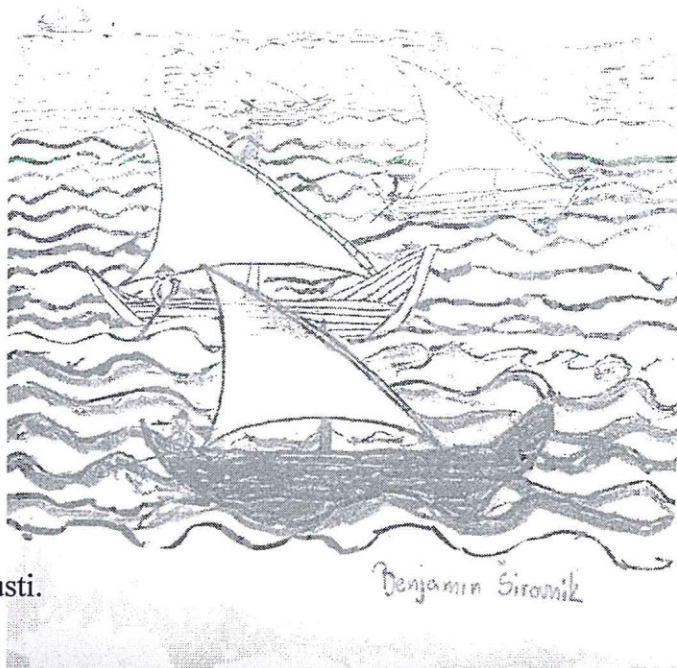
Mi smo država,
ki v območju hudih poplav ne leži,
vendar pa sočustvujemo s tujimi ljudmi,
ki jih večkrat ta nesreča doleti.

Kaj vemo,
mogoče se tudi nam kaj takega kdaj zgodi
in nam voda vse zalije kleti.

Zato moramo vedno biti pripravljeni,
če se poplava pri nas oglasi
in za sabo veliko bridkosti in razdejanja pusti.

Če pa doma pralni stroj vodo popusti,
ti ni treba gasilcev klicati,
raje vedro zgrabi in varnostni ventil zapri,
da po hiši voda preveč škode ne pusti.

Dorotej Horvat, 8.

MLADI UMETNIKI**LJUBEZEN JE VEČNA**

(razmišljanje)

Ljubezen je večna ... No, ja. Ljudje si lahko ljubezen razlagamo na več načinov. Nekateri si dopovedujejo, da je prva ljubezen tista ta prava, drugi pravijo, da je najslajša ljubezen na prvi pogled, spet tretji pa rečejo, da pravo ljubezen spoznaš šele, ko to zares čutiš. No, pa vzemimo pod drobnogled to zadnjo trditev: pravo ljubezen spoznaš šele, ko to zares čutiš. Ampak kako naj to vem? Kako naj spoznam, da to ni le zaljubljenost ali prijateljstvo? Saj je pojem ljubezen zelo obširen. Naj bo to ljubezen med fantom in punco, med mamom in sinom, dedkom in vnukom, med najboljšima prijateljicama ali zgolj med znanci. Ljubezen ne pomeni samo ljubezni med osebama, ki se spolno privlačita, marveč tudi med vsemi drugimi. Med rastlinami malo težje, ampak med živalmi ali pa med živaljo in človekom pa obstaja. Torej? Ali večna ljubezen obstaja? No, odprite že te zasanjane oči, seveda obstaja. Dokaz? Tu ga imate. Če človeku umre znanec, ga ta še vedno ljubi oziroma ga ima rad. Res, da ljubezen ni obojestranska, saj preminuli človek ne more ljubiti, vsaj takšno mnenje imam jaz. No, vidite, da ni tako težko. In še to. Ljubezni ni treba izkazovati samo s poljubi ali darili. Ko se zjutraj odpraviš v šolo, službo, namesto da bi zaloputnil z vrati, reci bližnji osebi: "Rad/a te imam!" Poskusite pa boste videli, da ljubezen dela tudi čudeže.

Saša Kamenšek, 9. b

LJUBEZEN IN ZALJUBLJENOST

Ljubezen je nekaj najlepšega, kar lahko čutiš v sebi. Vemo, da je več občutkov ljubezni. Svoje starše in prijatelje imamo radi, ljubezen na prvi pogled ... velikokrat pa damo med ljubezen tudi zaljubljenost.

KAJ JE ZALJUBLJENOST? Marsikdo ne zna razložiti tega pojma.

Zaljubljenost je lep občutek, občutek toplote »v srcu«. Ko si zaljubljen, hočeš imeti svojo simpatijo samo zase. Ljubosumen si na vse ljudi, ki jo imajo radi. Pri ljubezni pa ni tako. Ko nekoga ljubiš, ne misliš na mnenja drugih in nisi ljubosumen na te, ki jo imajo radi. Edina skupna točka med ljubeznijo in zaljubljenostjo je ta, da sta obe minljivi - nista večni, to pa zato, ker s časom ljubezen do drugega preraste v spoštovanje in morda je to bolj pomembno kot samo ljubezen do tistega, ki ga imaš rad. Druga stvar med večnostjo ljubezni do drugih je smrt.

»Ljubezen je res lepa stvar,
in da jo deliš, prav v tem je čar.
A ljubezen lahko tudi mine,
zato pazi, da ne izgine.« (Dante)

»Čar prve ljubezni je ta, da ne ve, da bo nekega dne povsem preminila.« (B. Disraeli)

Maruša Topolovec, 9. b

MLADI UMETNIKI**Ne le fantje, tudi dekleta želijo izobrazbo**

Manca živi v kraju, kjer ni enako kot pri nas. Tam delajo velike razlike med fanti in dekleti oziroma med moškimi ter ženskami. To se predstavnicam nežnejšega spola zdi zelo nepravilno in tako seveda tudi je. Malo pa je takih, ki bi o teh težavah upali spregovoriti. Manca pa se zelo trudi, da ne bi bilo tako.

Zlato rumeno sonce je posijalo skozi okno. Manca je odprla oči in pogledala na uro. Joj, zaspala je. Ura je bila 15 minut čez peto. Stekla je po stopnicah do kuhinje in pogledala, če je mož še zmeraj doma. Tudi on je še spal, saj ga mora ona zbuditi ob petih. Skuhala je kavo in pripravila zajtrk. Mož je začel godrnjati kot ponavadi, kadar ga zbudi malce prepozno. Pojedel je zajtrk in odšel v službo. Čez nekaj časa je zbudila še otroke. Ima dva sina ter hčer. Starejši sin Miha je star 10 let, mlajši sin Jure pa 8. Oba že hodita v šolo. Najljubša izmed njenih otrok ji je Marina. Saj ima vse otroke enako rada, vendar je deklica tako prisrčna in ljubka, da ti zmeraj pade v oči. Otroci so se najedli. Fantoma je pripravila vse potrebno za šolo. Danes bosta jedla domač polnozrnat kruh. Narezala je še svež paradižnik in nekaj klobase. Paziti mora, da bo ostalo še kaj za kosilo. Niso bili ravno revni, vendar so z moževim delavsko plačo včasih malo težje shajali. Velikokrat je morala paziti, kolikšen obrok bo pripravila fantoma za v šolo in to jo je zmeraj zbadalo kot nož v srce. Prepričana je bila, da bi bilo veliko lažje, če bi tudi sama imela službo, vendar to ni bilo tako lahko, saj se ni dovolj šolala. V bistvu se sploh ni šolala, le včasih je prišla njena teta, ki jo je učila brati in pisati. Starši se niso preveč zavzemali za njeno šolanje in tudi starši drugih deklet ne. Vedeli so namreč, da imajo ženske veliko manjšo možnost zaposlitve, saj imajo povsod prednost moški, in porabili so manj denarja, če se dekleta niso šolala. Zdaj, ko ima že sama otroke, je še zmeraj tako. To jo zelo žalosti, saj svoji Marinki želi le najlepše v življenju in noče, da bi tudi ona bila odvisna od svojega moža. Marinka je zdaj stara 5 let. Drugo leto naj bi šla v šolo, vendar ji tega nihče ne more zagotoviti. Za dekleta in fante imajo tu posebne šole. Za fante so zgradili veliko šol, saj jih je zmeraj bilo dosti. Za dekleta pa je šol zelo malo, in tudi če so, so zelo drage, saj so to zasebne šole. Dekleta se torej redkokdaj šolajo in tako ostanejo doma, kjer kuhajo, perejo, pomivajo posodo, kasneje pa skrbijo za otroke... Lahko bi rekli, da gospodinjijo do konca svojih dni. Ponavadi se kar hitro sprijaznijo s tem, saj jim ne preostane drugega. Manca pa noče, da taka usoda doleti tudi njeno ljubko dekle. Tudi njene prijateljice so enakega mnenja. Pred enim letom so ustanovile svoje društvo, nekakšen svet staršev. Zelo se zavzemajo za enakost med spoloma v šolah in na delovnih mestih, vendar do zdaj še niso dosegle nobenega uspeha, saj jih nihče ne jemlje resno. Le kdo bi se zavzel za nekaj navadnih gospodinj, ki si še za kruh ne morejo zaslužiti. Da, njihova usoda je zelo žalostna. Vendar se bodo borile, borile do zadnjega, saj nočejo, da je taka usoda tudi usoda vseh drugih deklet. Jutri ima Manca sestanek z vsemi ženami, ki se zavzemajo za enake možnosti šolanja. Sedaj piše svoj govor na bel list papirja. Zelo je natančna pri pisavi, da ne bi kaj narobe prebrala. Ta sestanek je namreč zelo pomemben. Prišle bodo tudi druge gospe iz sosednjih krajev, zato je Manca še toliko bolj vznemirjena. Začelo se je temniti in sonce je počasi zahajalo za hribom. »Čas je že, da pripravim večerjo,« si je mislila Manca. Šla je torej in pripravila nekaj za pod zob. Pojedli so večerjo in odšli spat. Naslednji dan zveni budilka, ura je 5. Manca zbudi moža, mu pripravi zajtrk in zbudi še otroke. Fantoma naredi malico in nato gresta v šolo. Sedaj je doma sama z Marinko. Vzela jo bo s seboj na sestanek. Oglasil se je zvonec. Bila je njena soseda Anica, s katero sta se dogovorili, da bosta skupaj odšli na ta pomemben dogodek. Anica je Mancini zmeraj stala ob strani. Podpirala jo je pri njenih idejah in to je Mancini zelo veliko pomenilo. V takšnih trenutkih je namreč potrebovala nekoga, na katerega

MLADI UMETNIKI

se je zmeraj lahko obrnila, ko je potrebovala kakšno pomoč. Pohiteti sta morali, saj je ura bila že 10 minut do petnajste. Ko sta prišli tja, je Manca imela občutek, kot da se ji tresejo noge in kot da bi imela nekakšne metuljčke v trebuhu. Bilo je tako veliko ljudi kot še nikoli. Tega ni bila vajena. Zbrala je vse moči in stopila do odra. Pogumno in odločno je prebrala sestavek z lista. Govorila je o svojem življenju in življenju deklet, ki nimajo možnosti šolanja. Ob njenem govoru so bili vsi zelo ganjeni in začeli so resno razmišljati, kako bi lahko izboljšali razmere šolanja. Prijatelj Anice, Mančine sosede, je poznal nekoga, ki bi lahko pripomogel k temu, da bi si pridobili več somišljenikov, ki bi pripomogli k temu, da bi Manca dosegla tisto, kar je najbolj želela. Pridobiti ljudi, s katerimi bi skupaj dosegli to, kar le nekaj žensk nikakor ni moglo. Želeli so posneti intervju z Manco in ga nato predvajati po televiziji. To bi bil za Manco zelo velik dosežek. Navadna ženska, brez vsakega šolanja, pa na televiziji... Misel na to je bila sicer malce neprijetna, saj jo je bilo strah, da bi kaj naredila narobe. Prvič v življenju se je nekoliko sramovala svojega narečnega jezika, saj so po televiziji vsi govorili zelo knjižno. A vendar je to ni ustavilo. Dogovorili so se z novinarjem in čez nekaj dni posneli intervju. Ko so za to izvedeli ljudje iz vasi, so se vse družine zbrale pred televizorji, kjer so jih seveda imeli. Gledali so Manco, ki je z vso vnemo poskušala natančneje označiti krivico, ki se dogaja dekletom v njeni deželi. Njene misli so segale globoko v srca vseh ljudi, še tistih, ki so bili prej glavni pri šolanju fantov in se za dekleta sploh niso zavzemali. Sedaj pa so bili prepričani, da morajo tudi sami nekaj narediti, da se bo stanje izboljšalo in da bodo v deželi imeli veliko šolanih deklet, ki bodo prav tako kot fantje opravljala najrazličnejša dela. Stanje se je seveda začelo postopoma izboljševati. Za dekleta so se sedaj zavzemali znani politiki in vodstva šol. Že čez nekaj mesecev so v šole vpisali nekaj deklet, in to brezplačno. Manca je bila zelo srečna. Njeno nepopisno srečo je z njo sedaj delil tudi mož, ki je prej ne bi niti malo podprl v teh njenih »traparijah«, kot je sam to poimenoval. Srečne so bile vse ženske, katerih hčere so se sedaj lahko šolale in so imele zagotovljeno boljšo prihodnost. Čez nekaj let so bile ustanovljene šole, v katerih so poučevali fante in dekleta. Pojavljalo se je vedno več služb, ki so jih lahko opravljali tako fantje kot tudi dekleta.

V nekaterih državah pa še zmeraj velja ta razlika med moškimi in ženskami. Moški imajo v veliko družinah glavno besedo, a to je le kanček tega, kar se še zmeraj dogaja v nekaterih deželah. Dekleta še zmeraj nimajo tolikšne možnosti šolanja. Ponekod niti nimajo pravice odločati, s katerim moškim bodo živele do konca življenja. Najhuje pa je to, da so ponekod še zmeraj le ena od žena svojega moža, torej le številka, ki možu ne pomeni ničesar. Četudi bi rade pobegnile, ne morejo, saj so vse življenje odvisne od njega. Če pa bi imele možnost šolanja in nato zaposlitve, bi stvar bila drugačna. Živele bi samostojno, kot bi same želele.

Blanka Kozel, 9. b
OŠ Videm

MLADI UMETNIKI

ČEMU RAZLIKE MED SPOLOMA?

Ko tako tukaj sedim in razmišljam, kaj pravzaprav pomeni beseda enakopravnost, se najprej vprašam: »Zakaj?«

Zakaj ljudje najprej, ko slišimo besede otroci in odrasli, Evropejci in Afričani ter možje in žene, pomislimo na razlike med nami, ne pa na podobnosti? Zakaj pozabljamo, da smo v osnovi vsi enaki? Da smo vsi le ljudje, ki bi morali imeti enake pravice in odprto enako število vrat za življenje. Če bi ljudje tako razmišljali, potem se sploh ne bi obremenjevali s tem, kdo smo in zakaj smo tukaj. Besedi enakopravnost in neenakopravnost morda sploh ne bi obstajali. Oh. Toliko gorja, prepirov, vojn, nasilja, kričanja, pretočenih solza ter krvi in pokopanih trupel je že bilo. In vse to zaradi ene same besede. Ene besede, sestavljene iz petnajstih črk. Vse to zaradi ene besede neenakopravnost. Pa še vedno jo uporabljamo, čeprav nam je povzročila toliko hudega. Z njo se srečujemo vsakodnevno v družbi in preko medijev, ki nas zasipujejo z novimi in novimi škandali na ta račun. Kako lepo bi bilo, če bi ljudi sprejemali takšne, kot so. Če bi med sabo iskali podobnosti in živeli, uživali in bili ponosni na svojo drugačnost. Pravi izziv je spoznavati nove in med seboj tako raznolike ljudi in biti naklonjeni njihovi svojevrstnosti. In če se že sedaj trudim in poskušam razumeti neenakopravnost med otroki in odraslimi, med manj izobraženimi od tistih z visoko izobrazbo, pa se vedno znova in znova sprašujem: »Čemu razlike med spoloma?« Saj je že od prazgodovine tako, da razlike med spoloma so bile. Pa vendar eni brez drugih ne moremo. Že od nekdaj je veljalo pravilo, da so ženske za kuhinjo, pospravljanje in da skrbijo za otroke. Moški pa so seveda bili tisti, ki so finančno skrbeli za družino in so predvsem bili glava družine. Zakaj? Čemu? To so vprašanja, ki mi zlepa ne gredo iz glave. Ampak najbolj ironično se mi zdi, da se ženske temu, da so bile vedno zatirane, da niso imele nikakršne vloge v družbi, niso upirale. Zdi se mi, da se družba sedaj vendarle spreminja. Ženske se v družbi vedno bolj uveljavljajo in imamo že nekaj ženskih predstavnic spola v politiki, gospodarstvu in medijih. Moram tudi pripomniti, da so tam zelo uspešne. Vendar še vseeno ni to to. Še vedno ne gre za popolno enakovrednost. Ženske so še zmeraj tiste, ki naj bi skrbele za moža, otroke, čisto stanovanje in vse, kar sodi zraven. Še zmeraj se nam zdi nenavadno, ko slišimo, da ženska opravlja poklic kirurga, vojaka, pilota... Tako rečeno »moški« poklic. Medtem ko ni nič nenavadnega, ko moški opravlja poklic kuharja, čistilca, natakarja... Vse bi se spremenilo, če bi ljudje za seboj pustili stereotipe in živeli naprej. Živeli za prihodnost, kakršno si želimo vsi, a se je nekateri bojijo. Bojijo se drugačnosti, bojijo se novega in se zato oklepajo starega. Moramo živeti za jutri in ne za včeraj. Moramo upati in delati za boljšo in lepšo prihodnost. Moramo biti in sprejemati drugačnost. V tem je smisel življenja. Človek je bitje, ki je ustvarjeno zato, da raziskuje in vedno znova odkriva novo. Ko odkriješ, spoznaš ali pa se naučiš nekaj novega, se počutiš tako velikega, ponosnega in vzvišenega. Vendar še s tem delo ni končano. Ko tisto novo sprejmeš takšno, kot je, in uživaš v tisti drugačnosti, se pustiš vedno znova presenetiti, šele takrat je dosežen tisti pravi uspeh.

Zato ljudje, raziskujte! Bodite radovedni! Išcite novo in sprejemajte drugačno! Ne morem spreminjati sveta in miselnosti ljudi. Lahko pa spremenim sebe in kanček tebe.

Vida Božičko, 9. a

ZA RAZVEDRILLO**DIDAKTIČNE IGRE**

Pri pouku naravoslovja smo sestavljali didaktične igre, ker smo začeli obravnavati temo o morju. Razdelili smo se v manjše skupine ter začeli sestavljati zanimive didaktične igre. Sestavljali smo: rebuse, križanke, skrivalnice besed ... Upamo, da se boste ob reševanju nekaj novega naučili in se predvsem zabavali. Želimo vam prijetno reševanje, hkrati pa naj vam zaželimo še prijetne in sproščene počitnice.

ZVONI PO MORJU**Navodila za reševanje:**

Pred teboj je nekaj nalog, povezanih z morjem.

Najprej se loti reševanja rebusov. Rešitve vpisuj

na črtice. Če si vse rebuse rešil pravilno, so vse rešitve povezane z morjem.

Rešitve rebusov vpiši v besedilo pri naslednji nalogi.

Besede se lahko ponovijo večkrat!!!

Na koncu pa imaš zapisano misel, pod katero zapiši, kaj si ti misliš o njej.

Svoj odgovor utemelji.

ŽELIMO VAM LEPO REŠEVANJE!

ZA RAZVEDRILLO

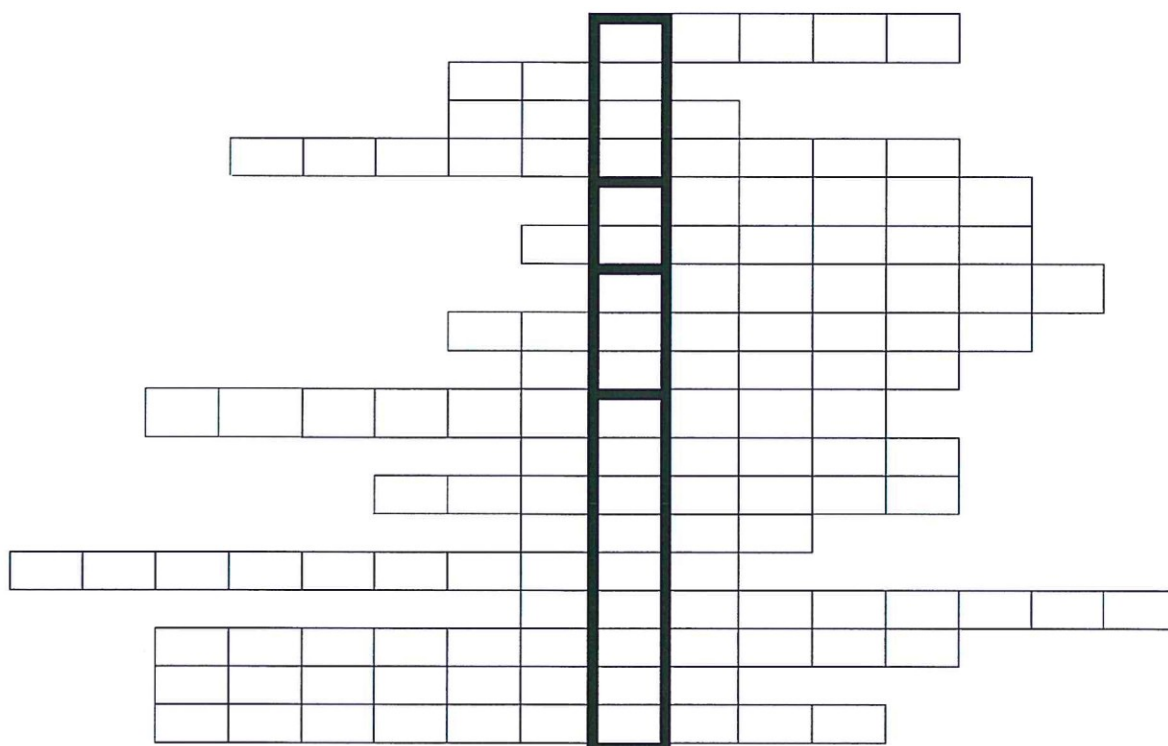
KRIŽANKA

Navodila za reševanje:

Pozorno preberi vprašanja in nanje odgovori v križanki. Črke iz označenih polj prenesi na črtice pod križanko in dobi/a boš geslo.

Vprašanja:

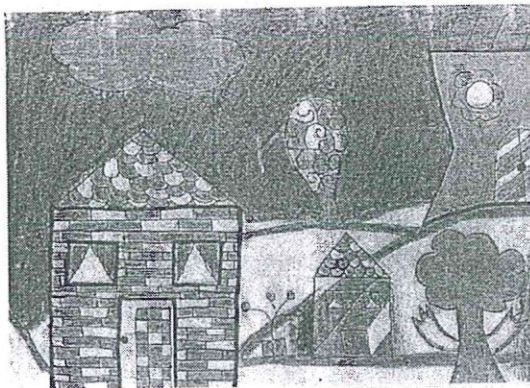
1. Čista voda je brez barve, _____ in okusa.
2. Katera je kemična formula za vodo? _____.
3. Kaj je raztopljeno v vodi? Različne _____.
4. Vodo v naravi najdemo v treh _____ stanjih.
5. Umetna zajezeitev vode je umetno _____.
6. Pitna voda je tista, ki je _____ očiščena.
7. Naprava za merjenje vode je _____.
8. Z vrenjem voda prehaja v _____ agregatno stanje.
9. Voda pod 0°C je voda v _____ agregatnem stanju.
10. Voda je na nekaterih predelih že zelo _____.
11. Visoko v gorah je voda še vedno _____.
12. Temperaturo vode lahko merimo v °C, lahko pa v _____.
13. Vodo kemično očistimo tako, da ji dodamo _____.
14. Kako s tujko imenujemo stanje, ko v telesu primanjkuje vode? _____.
15. Ko kalno vodo prečistimo skozi filtrirni papir, se voda _____ prečisti.
16. Kadar vode ne moremo piti niti iz pipe, jo dovažajo v _____.
17. Voda opravlja v telesu podobno _____, kot jo ima morje na Zemlji.
18. Ko vodo prečistimo skozi filtrirni papir, na njem ostane _____.

ZA RAZVEDRILLO

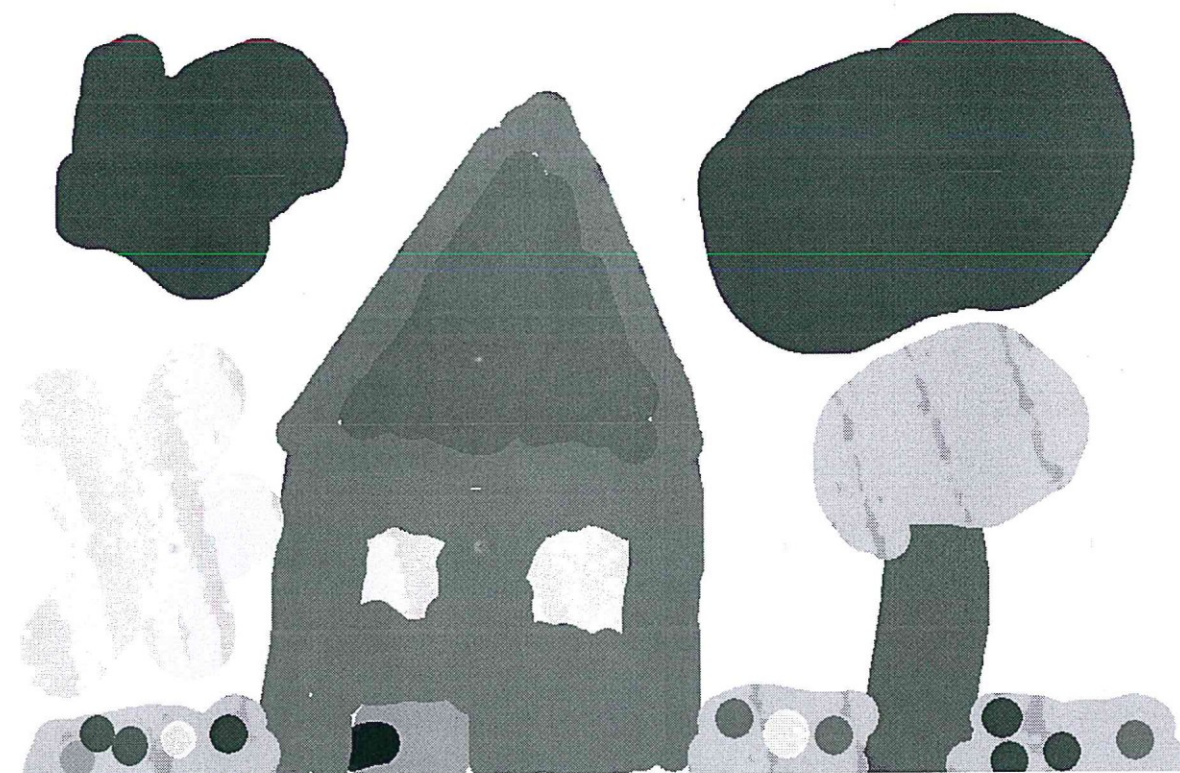
Križanka – rešitve:

- 1.) VONJA
- 2.) H₂O
- 3.) RUDE
- 4.) AGREGATNIH
- 5.) JEZERO
- 6.) KEMIČNO
- 7.) VODOMER
- 8.) PLINASTO
- 9.) TRDNEM
- 10.) ONESNAŽENA
- 12.) KELVINIH
- 13.) KLOR
- 14.) DEHIDRACIJA
- 15.) MEHANIČNO
- 16.) STEKLENICAH
- 17.) FUNKCIJO
- 18.) PREOSTANEK

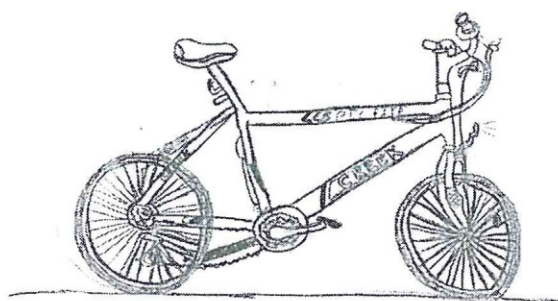
Anita Klakar, 7. b

AVTORICI: Laura Kovačec in Monika Ostroško, 7. b

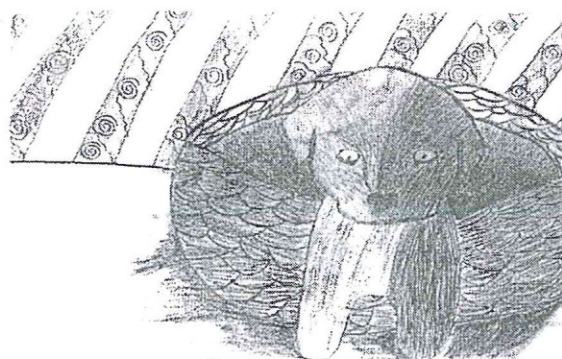

KATJA

MLADI UMETNIKI

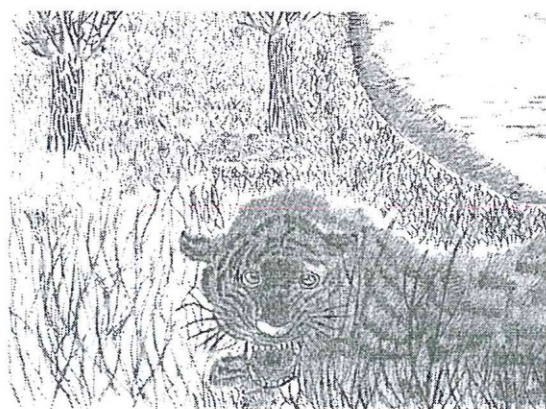
Vina Drevnšek, 4.a

Barbara Krofel, 5.a

Denus Klarot, 5.a

Urša Vampotič, 5.b

Andrej Šilak, 8.b